



העונה ה-28 | 2011/12

עולם משתנה

הקאמרטת הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון



הקאמרטע הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון

מלחין בית: יוסף ברדנשווילי

חברי התזמורת

כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	קונטרבאס	אבוב	בסון
ארנולד קוביליאנסקי*	נטלי שר*	מיכאל פלסקוב*	צבי אורליאנסקי*	דמיטרי רוזנצוויג*	מוקי זוהר*	מאוריצי פאז*
מיכאל בויאנר	דניס גרסי	מיכאל יאבקר	יפים אייזנשטד*	גנאדי ליטבין	אורי מירז	קריסטיונס גריגס
פאבל גלגנוב	זינה לוין	בוריס רימר	מרינה כץ*			
רומן יוסופוב	קן ליפקר	אנדריי שפליניקוב	אלכסנדר סיניילניקוב	חליל		
כרמלה ליימן	מיכאל קונצביץ'			אסתי רופא*		
אטיין מגרי	אדוארד רזניק					חצוצרה
סופיה קירסנובה**						מראט גורביץ'

נגנים אורחים: רינה יוסופוב, ויולה; יותם ברוך, צ'לו; גוני רון, קונטרבס; רות ורון, שחר זיו, קן יער

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

פרופ' רות ארנון* - יו"ר	יעקב אייזנר*	אלי אייל	ד"ר חנן אלון	פרופ' מנחם פיש*	פרופ' מרק קופיטמן	דיוויד קינדלר*	פרופ' אורי קרשון	ברוך שלו*
יחזקאל אלרון*	שמשון ארד	פרופ' אבי בן בסט	פרופ' בני גיגר*	משה וידמן*	שרה זלקינד	ניסים לוי	הדווה פוגל*	
בני גלעד*	עו"ד יאיר גרין*	רוברט דרייק	פרופ' משה הדני*					

הצוות האדמיניסטרטיבי

מנהל כללי: בן ציון שירה	מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ'	מפיקה: תמר אומנסקי	מנהלת שיווק: תמר יעקובוביץ'	מכירות: ענבל ירושלמי	מזכירות: מירה זילברמן	מנהל במה: ואלרי אקסינוב	יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן	הנהלת חשבונות: שרית יצחקי
העוגב, שנבנה ע"י גדעון שמיר, והטימפני הועמדו לרשות התזמורת באדיבות קן התרבות אמריקה ישראל								

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים | טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504
 כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות | הקרן לירושלים
 קרן מרק ריץ' | טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ | ומסתייעת בתורמים שונים.

2011/2012

קונצרט מס' 1

עולם משתנה

אבנר בירון מנצח
תייסיר אליאס עוד
מנחם ויזנברג פסנתר

ירושלים / המינהל הקהילתי הגבעה הצרפתית

קונצרט מיוחד עם תהליך עבודה
יום ג', 27.9.11 בשעה 10:00

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 1.10.11 בשעה 20:30

ירושלים / אולם הנרי קראון, תיאטרון ירושלים

יום ב', 3.10.11 בשעה 20:30

רחובות / אולם ויקס, מכון ויצמן למדע

יום ד', 5.10.11 בשעה 20:30

ז'נבה

מוצ"ש, 5.11.11

בוסויל

יום א', 6.11.11

פרנץ יוזף היידן (1732-1809)

סימפוניה מס' 80 ברה מינור Hob. 1:80

ריכרד שטראוס (1864-1949)

מטמורפוזות ל-23 כלי קשת

הפסקה

מנחם ויזנברג (1950)

קונצ'רטינו לעוד, לפסנתר ולתזמורת

וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791)

סימפוניה מס' 40 בסול מינור ק.550

המנצח והחליילן אבנר בירון הוא מייסדה, מנהלה המוסיקלי ומנצחה הקבוע של תזמורת הקאמרטה הישראלית ירושלים מיום היווסדה. יצירתיות, חדשנות ומקורות מאפיינים את פעילותו המוסיקלית המגוונת. בעבודה אינטנסיבית ומעוררת השראה הביא את התזמורת למעמד על בעולם המוסיקה הישראלית ולהכרה בינלאומית נרחבת.

אבנר בירון בונה תכניות קונצרטים מקורות ומעניינות. בעבודתו עם תזמורת הקאמרטה הוא מחזיר לבימות הקונצרטים בארץ יצירות נדירות מן הרפרטואר המוסיקלי, לצד נכסי צאן ברזל של המוסיקה הקלאסית. כמו כן הוא מעודד יצירה ישראלית מקורית, ע"י הזמנת עבודות מן המלחינים וביצוען בארץ, בסיוור קונצרטים ברחבי העולם והקלטתן.

התזמורת בניהולו ובניצוחו מייחדת חלק ניכר מזמנה וממרצה לפעולות חינוך למוסיקה בקרב תלמידים ירושלים וברחבי הארץ.

התזמורת תחת שרביטו של בירון מופיעה בהצלחה רבה בסיוור קונצרטים רבים באירופה, באמריקה ובמזרח הרחוק, באולמות הקונצרטים המרכזיים של אמסטרדם, ברלין, לוצרן, מדריד, פריס, ניו יורק, וושינגטון, לוס אנג'לס, שיקגו, אלסקה, בייג'ין, שנחאי ועוד. הקונצרטים וההקלטות הרבות של בירון עם התזמורת זוכים לשבחי הביקורת בישראל ובעולם.

בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת רשות השידור ירושלים, הסינפוניה באר שבע, והוא מזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. אבנר בירון כיהן כמנהל המוסיקלי של כמה פסטיבלים, וביניהם פסטיבל אבוגוש ופסטיבל "ימי מוסיקה וטבע" בגליל.

אבנר בירון הקים את "אנסמבל סולני הגליל" - הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר, והוזמן לסיוור קונצרטים ברחבי העולם, בניצוחו. חלק גדול מפעילותו מוקדש לחינוך מוסיקלי. ב-1994 נתמנה לראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד בירון את האקדמיה להישגים אמנותיים מרשימים. בין היתר יזם פתיחת מחלקה למוסיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רבת-תחומית. בירון נבחר לכהן כחבר הועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוסיקה באירופה

הוא החל את הקריירה המוסיקלית שלו כחליילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית וכחליילן-סולן בתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, והשתלם בניצוח באקדמיה למוסיקה בווינה ובמוצרטאום בזלצבורג. גישתו המיוחדת למוסיקה ולאיינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוסיקה ובמדע. כחליילן הרבה להופיע בריסטים ובהרכבים קאמרטיים. הוא ניהל כיתות אמן רבות משתתפים לחילינים ולמורים לחליל בארץ ובחו"ל. כמורה וכמחנך העמיד בירון דור צעיר של חילינים ושל מורים בכירים לחליל.

בשנת 2005 זכה אבנר בירון בפרס שרת החינוך על מצוינות ועשייה אמנותית רבת שנים בתחום המוסיקה, ועל תרומתו לחיי המוסיקה בארץ.



מנחם ויזנברג, מלחין, מעבד ופסנתרן, מן המוסיקאים הבולטים והרב־גוניים ביותר בישראל, הוא בעל תואר דוקטור מטעם החוג למוסיקה באוניברסיטת בר אילן. לאחרונה התמנה פרופ' ויזנברג לדיקן הפקולטה לקומפוזיציה, ניצוח וחינוך מוסיקלי באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, שם הקים את החוג למוסיקה רב־תחומית, שהוא עומד בראשו.



כמו כן הוא אחראי על תוכנית ההעשרה לנגנים צעירים במרכז למוסיקה ירושלים שבמשכנות שאננים. את מנחם ויזנברג ניתן למצוא באותה מידה ליד פסנתר חבוט קלידים בג'אז סטן, מאחורי סטיינוויי מלכותי על בימת אולם קונצרטים, או בערב זמר מוסבר, לצד נחצ'ה היימן. ראשית דרכו המוסיקלית בלימודי תואר ראשון באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל אביב. בשנת 1981, עם השלמת לימודי התואר השני כפסנתרן קונצרטים במאנס קולג' וג'וליאד שבניו יורק, החל את דרכו המקצועית כמעבד וכמנהל מוסיקלי בתחום המוסיקה הפופולארית, כפסנתרן ג'אז וכפסנתרן מוסיקה קאמרית. בשנת 1987 הפכה ההלחנה לעיסוקו העיקרי. את יצירותיו בצעו מיטב התזמורות, ההרכבים והסולנים בישראל והתזמורות הקאמריות של ברמן, פוטסדאם ובזל, התזמורת הקאמרית על שם מאהלר, התזמורת הסימפונית של דאלאס, שמיניית כלי הקשת של התזמורת הפילהרמונית של ברלין ועוד. ויזנברג זכה במלגות, במענקי יצירה ובפרסים רבים, ביניהם: פרס אקו"ם למפעל חיים, פרס לנדאו לאמנויות הבמה, פרס ראש הממשלה ליצירה, פרס המועצה הציבורית לתרבות ולאמנות, פרס אקו"ם למוסיקה קונצרטית ועוד.

לפני רבע מאה, כשנהג תייסיר אליאס - כבר אז וירטואוז בנגינת עוד וכינור מזרחי ומנהל שידורי המוסיקה של "קול ישראל" בערבית - להדגים באוזני עמיתיו בחוג למוסיקולוגיה בירושלים את ההבדלים בין המקאמים, היה משמיע חלום קטן - כי יום יבוא ויופיע בנגינת עוד לצד תזמורת מערבית. היום, ההוא בא אינספור פעמים,



עם תזמורות רבות: הסימפונית ירושלים, הקאמרטה הישראלית, הסימפונית חיפה, הסינפונייטה באר שבע, האנדלוסית הישראלית, הסימפונית של מינסוטה, הפילהרמונית של סקרמנטו, הסימפונית של מדיוסון, הקאמרית של פוטסדאם. כיום תייסיר אליאס הוא פרופסור במחלקה למוסיקה בבר אילן, וראש החוג למוסיקה מזרחית באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, שבה הקים את התזמורת הערבית־יהודית הצעירה, המשותפת לאקדמיה ולמרכז למוסיקה במשכנות שאננים. פרופ' אליאס זכה מידי שרת התרבות בפרס פרנק פלג לשנת 2008 על פעילות מרשימה רבת שנים ובפרס וורת בגרמניה על ביצוע מצטיין.

בתחום המוסיקה והאימפרוביזציה הערבית הקלאסית, אליאס נחשב לאמן המוביל בישראל ולאחד הבולטים בעולם, והוא הופיע עם גדולי המוסיקאים במזרח ובמערב: ודיע אל־סאפי, מוניר בשי, מוחמד אל־מוגי, בלע' חמדי, עבדו דאעיר, עבד אל־עאל, אייזק שטרן, פרדריק שזלן, עברי גיטליס, רבקה גולני, יאנוש סטארק, טביאה צימרמן, רוס דיילי, פקו דה לוסיה, זאקיר חוסיין, האריפראסאד צ'אורסיה.

תיסיר אליאס השתתף כמלחין, נגן ומנהל בהרכבים: "ציפור לבנה", "בוסתן אברהם", "טריו זיריאב", ו"ערבנדי".

פרופ' אליאס מרכז את תחום המוסיקה הערבית בישראל מטעם משרד החינוך, והוא מרבה ליצג את מדינת ישראל בעולם, בהופיעו עם הרכבים יהודיים־ערביים.



קארין הוכמן



אלינור זון



הילה בניו



גיימס ליינג



רובי היוז



אבנר בירון



נוח בריגר



גיימס אולדפילד



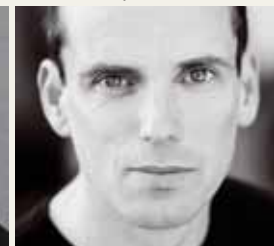
פאביו טרומפי



מקהלת המדריגל מבזל



מרכוס פלייג



גיימס אוקסלי

כך עושות כולן

אבנר בירון מנצח
הילה בניו דספינה
אלינור זון פיורדיליגי
קארין הוכמן דורבלה
פאביו טרומפי (שווייץ) פרנדו
גיימס אולדפילד (אנגליה) גוליאלמו
נוח בריגר דון אלפונסו

• **מוצרט:** כך עושות כולם

ירושלים: המינהל הקהילתי הגבעה הצרפתית -
קונצרט מיוחד עם תהליך עבודה, יום ה', 24.11.11 בשעה 10:00
תל אביב: מוזיאון ת"א לאמנות - יום ו', 25.11.11 בשעה 13:00;
מוצ"ש, 26.11.11 בשעה 20:00; יום א', 27.11.11 בשעה 20:00;
מוצ"ש 3.12.11 בשעה 20:00 (המשולבת הקטנה)
ירושלים: אולם הנרי קראון - יום ג', 29.11.11 בשעה 20:00
חיפה: אולם רפפורט - יום ד', 30.11.11 בשעה 20:00
כרמיאל: היכל התרבות - יום ה' 1.12.11 בשעה 20:00

משיח

אבנר בירון מנצח
רובי היוז סופרן (אנגליה)
גיימס ליינג קונטרה טנור (אנגליה)
גיימס אוקסלי טנור (אנגליה)
מרכוס פלייג בס (גרמניה)
מקהלת המדריגל מבזל (שווייץ)

• **הנדל:** משיח

ירושלים: המינהל הקהילתי הגבעה הצרפתית -
קונצרט מיוחד עם תהליך עבודה, יום ד', 19.10.11 בשעה 10:00
תל אביב: מוזיאון ת"א לאמנות - יום ו', 21.10.11 בשעה 13:00;
מוצ"ש, 22.10.11 בשעה 20:30; יום א', 23.10.11 בשעה 20:30
חיפה: אולם רפפורט - יום ב', 24.10.11 בשעה 20:30
ירושלים: אולם הנרי קראון - יום ג', 25.10.11 בשעה 20:30
רחובות: אולם ויקס מכון ויצמן למדע, יום ד', 26.10.11 בשעה 20:30
כרמיאל: היכל התרבות - יום ה', 27.10.11 בשעה 20:30
ציריך: 2.11.11
בזל: 3.11.11

מוצרט אל היידן טרם צאתו ללונדון: "פאפא, אין לך הכשרה מספקת לעולם הגדול ואינך מדבר די שפות". היידן: "את שפתי מבין כל העולם"

בנושאו העיקרי של הפרק הרביעי, פינאלה: פרסטו ברה מז'ור, בחר היידן לשבץ סינקופות לרוב, וכך הסימפוניה מסתיימת כשיכורה, בנימה משועשעת ומשעשעת.

כישורו הנדיר של היידן, חינוכו המוסיקלי המחמיר, שאפתנותו וחריצותו העניקו לנו יכול יצירות מענג רוב היקף. גם יד המזל ומזגו הטוב תרמו את תרומתם: פרנסתו הייתה מצויה ברוב שנותיו (דבר שאיננו מובן מאליו בתקופתו) והוא הגיע עד שיבה טובה. אם נזכור כי שני הצעירים ממנו במשולש הקלאסי, מוצרט ובעטהובן, לא זכו לאריכות ימים ולאריכות חיים כמותו, נבין כיצד זה שמוצרט השופע הותיר 41 סימפוניות ובעטהובן 9, בזמן שהיידן, ב-77 שנותיו, הספיק להלחין 106 סימפוניות.

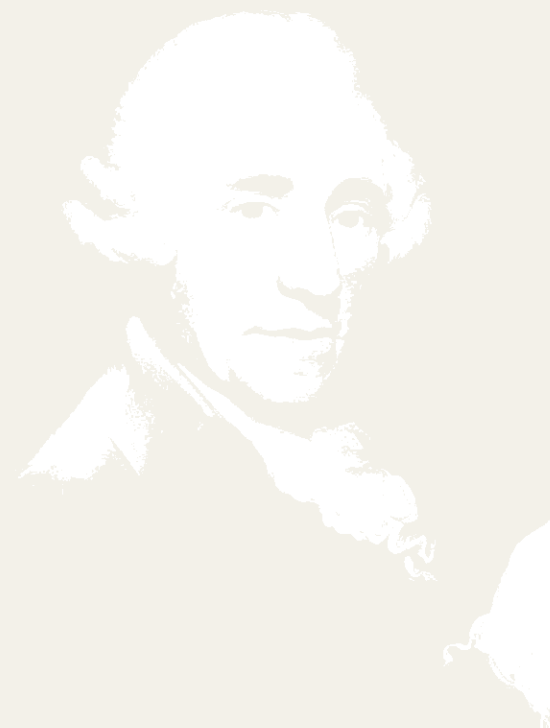
את סימפוניה 80, ברה מינור, הלחין היידן בשנת 1784, באחוזת אסטרֶהֶזֶה, מעונו במשך 24 שנים, כחלק משלישיית סימפוניות (79-80-81). את תוויהן שלח באותה שנה להוצאות לאור בשלוש הבירות וינה, לונדון ופאריס, שהיו תאבות לכל פיסת פרטיטורה שיצאה תחת ידי המאסטרו, עדות לתהילתו המתפשטת של היידן אל מעבר לקיסרות האוסטרית, אל בירות המוסיקה של אירופה.

סימפוניה מספר 80, אחת המעטות מן הסימפוניות המאוחרות של המלחין הכתובה בסולם מינורי, מושמעת פחות מאחרות. כביכול "נפלה בין הכיסאות": אין היא מבציר עידן "הסער והפרץ" של

שנות הששים והשבעים, גם לא דבקה בה ההילה שנכרכה סביב אחיותיה, "סימפוניות פאריס" ו"סימפוניות לונדון" שנכתבו אחריה, ולא נתמזל מזלה לזכות בכינוי מצודד אוזן, כרבות מן הסימפוניות האחרות של היידן. השמעתה הערב היא אפוא הזדמנות מיוחדת ליהנות מפנינה אמיתית מבית היוצר של "פאפא היידן, אבי הסימפוניה הקלאסית".

הפרק הראשון, אלגרו ספיריטוזו, פותח בנושא דרמטי. מיד לאחריו מגיע, על כנפי חליל וכינור, הנושא השני - מנגינת מחול קלילה. המעבר בין הנושא הראשון לשני כה מפתיע ושובר ציפיה, עד כי נקל להבין מדוע זכה היידן להתפרסם כאחד ההומוריסטנים הגדולים במוסיקה.

הפרק השני, אדג'ו לירי בסי במול מז'ור, כתוב בנימה שלווה ובהירה, אם כי חשרות עבים בסופו משרות את הפרק השלישי, מנואט חמור סבר, המחזיר את המאזין, באמצעות שיבה לרה מינור של הפרק הראשון, אל חיק הדרמטיות הסוערת שבו. בתריו רב החן שבמנואט, כלי הנשיפה מזמרים קנטוס גרגוריאני, שידענים יבחינו בו כי הוא וריאציה, כמעט היפוך, של הקנטוס הגרגוריאני המכבב בסימפוניה מוקדמת של היידן, מספר 26 (Lamentatione).



כ-26 דקות

קונצ'רטו לנו, לפסנתר ולתזמורת

ר. שטראוס: "מי שרוצה להיות מוסיקאי, צריך לדעת להלחין גם תפריט של מסעדה"

כ-15 דקות

המלחין על יצירתו

הקונצ'רטו לנו, לפסנתר ולתזמורת הוזמן על ידי "פסטיבל ליל" שבצרפת בשנת 1995, בעבור הקאמרה הישראלית, ירושלים. היצירה פותחת באקדמה בסגנון "התקסים", פתיחה מאולתרת בלי משקל, האופיינית למוסיקה הערבית, בניגנת הסולנים. מתוך דיאלוג פתיחה זה בין העוד לפסנתר צומח החלק הראשון, ובו התזמורת מצטרפת.

לכל התבניות המלודיות בחלק הזה אופי עיטורי, והן רוויות בסלסולים, האופייניים למוסיקה המזרח-תיכונית.

בהגיע המבנה דמוי-המוזאיקה של חלק זה לשיאו, הוא מוביל אל החלק השני, הכתוב בסגנון שירי ומזכיר את "הסמֵעֵאי", צורה מוסיקאלית ערבית במשקל 10/8.

החלק השלישי, המגיע ברצף, מכיל קדנצות הן לפסנתר והן לעוד ובדומה למסורת המוקדמת של הקונצ'רטו, הקדנצות אכן מאולתרות, אף כי התזמורת מלווה אותן באופטימיזם כתוב. בשלב מסוים התזמורת משתתקת ושני הסולנים נותרים לבדם ומקיימים דיאלוג קצר, וירטואוזי ומאולתר ביניהם, המסתיים באופטימו, כמחווה למוסיקה הערבית.

לא פסח על משפחתו: הוא נאלץ לשחרר את בנו וכלתו, החצי יהודייה, ממעצר הגסטאפו, ועד תום המלחמה היה הזוג נתון במעצר בית. היצירה מוקדשת לבית האופרה של מינכן, שהוחרב בשנת 1943.

"מטמורפוזות" יש "נגינה מתמדת", וארבעה הנושאים העיקריים המרכיבים אותה - למעשה ציטוטים מארבע יצירות מוכרות - מופיעים מיד בפתיחה. הנושא הראשון מעלה באוב את הפרלוד לאופרה "אריאנדה בנקסוס" מאת שטראוס עצמו, הנושא השני הוא הד ברור למארש האבל מתוך סימפוניית ה"ארואיקה" של בטהובן, הנושא השלישי מצטט את קינת המלך מֶרְקָה מתוך "טריסטן ואיזולדה" לוונגר והאחרון מצטט ממחזור "טבעת הניבלונגים", גם הוא של וגנר. ארבעת הנושאים כרוכים זה בזה, משתנים תכופות ויוצרים מרקם עשיר ורב גוני, כאשר בכל פעם גובר אחד מהם ומוביל לשיא רווי כאב. לקראת סוף היצירה מופיע בהרחבה ובהבלטה הנושא השני, הציטוט מתוך מארש האבל, ושטראוס כתב בתכליל במקום זה in memoriam - לזכרם.

מותו של ריכרד שטראוס שנויה במחלוקת, לא רק בקונטקסט הפוליטי הידוע, אלא גם כאמן יוצר. יש הרואים בו להטוטן ואופורטוניסט, המתאים את פֶּלֶט הגוונים התזמורתיים לכל זמן ולכל דורש. אחרים רואים בו יוצר מעמיק, ורואים תחת הקליפה התזמורתית העשירה הבחנה דקה וראיית עולם מפוכחת, שאינה נעדרת אירוניה.

נדמה שהמפתח להבנת יצירתו של שטראוס אינו טמון בהתבוננות על יצירותיו התזמורתיות הראשונות, שזכו להצלחה רבה, או באופרות הרבות, שזכו אף הן לאהדת הקהל, אלא דווקא ביצירות שכתב לקראת סוף חייו, מסוגר בוילה בעיירה נְרְמֵיש, בפאתי מינכן. ביצירות אלה ניתן למצוא זיכרון ופשטות הבעה, ושאיפה לשפעה מלודית ורעיונית הזורמת כמו מאליה. שלוש היצירות הבולטות מן התקופה הזאת הן האופרה "קפריצ'ו", ארבעת השירים האחרונים לסופרן, וכן ה"מטמורפוזות" שנשמע הערב.

היצירה נכתבה בסוף 1944 ובתחילת 1945, בשלבים האחרונים של מלחמת העולם השנייה ועל רקע הפצצות בנות הברית. הפיזיקאי השוויצרי הנודע פאול זאכר הזמין את היצירה משטראוס, והלה כתב אותה על רקע מצוקה נפשית קשה, נוכח הרמיסה הגסה של ערכי התרבות בידי המגף הפשיסטי הגרמני, והעובדה שהטרור הנאצי

היידן ללאופולד מוצרט: "בנך הוא המלחין הגדול ביותר שאני מכיר, הן אישית והן על פי השמועה".

את שלוש הסימפוניות האחרונות שלו, 39, 40, 41, הלחין מוצרט בווינה, במהלך קדחתני של חודש אחד, יולי 1788, שלוש שנים וחצי לפני מותו. השנה הייתה פורייה ויצירתית במיוחד, אפילו במושגי השפיעה של מוצרט, אך באותה מידה, שנה קשה: מישרתו, שהשיג בדי עמל שנה קודם לכן, כקומפוזיטור הקאמרי של חצר הקייזר, לא הצליחה לפרנסו; האב, ליאופולד, נפטר שנה קודם לכן, ועכשיו, חודש לפני השלמת הסימפוניה מספר 40, הלכה לעולמה התינוקת תרזיה (לאחר ששניים מאחיה לא השלימו את שנתם אף הם).

הקושי הנפשי נותן את אותותיו ביצירה, וכבר הבחירה בסולם סול מינור צובעת את היצירה בצבעים טראגיים. בסולם הזה, למשל, כתב מוצרט את אריית שאיפת ההתאבדות של פֶּמִינָה ב"חליל הקסם".

הפרק הראשון, מולטו אלגרו, הוא, בלי ספק, אחד המוכרים והפופולאריים ביותר במוסיקה הקלאסית. על רקע ליווי קצר רוח בוויולות, מוֹנֵע הנושא הראשון קדימה בדהרה נמהרת על ידי הכינורות. על כל זה חוזרת התזמורת באקורדים חריפים. הנושא השני, הלירי, המנוגן על ידי כלי הנשיפה וכלי הקשת, מביא עמו שלוה, בהירות ויופי קלאסי. אז מגיעה פסקת הפיתוח, המתחילה בסטייה אלימה אל עבר טונאליות רחוקה, הנושא הראשון

מרוסק לידי מקטעים, והם מועברים במסירות דינמיות בין סקציות התזמורת.

לאורך הפרק השני, אנדנטה, היוילות מוסרות לכינורות השניים ואלה - לכינורות הראשונים, מוטיב בעל נימה מהורהרת, מלנכולית ומתוחה, המעפילה אל עבר שיא של פאתוס, כאב וייסורים.

פרק המנואט, השלישי, רחוק מן האציליות רבת החן והנימוס הנכרכת, בדרך כלל, עם המחול החביב הזה. תחת זאת, הוא תוקפני ונוקשה, קצביו ההולמים מושכים קדימה. על רקע זה בולט בחינניותו ובהירותו הטרוי - הפיסקה השלווה והאידילית היחידה ביצירה.

הפרק המסיים, אלגרו אסאי, טבול בהומור שחור ועגום, על גבול הטראגי. ההנעה הריתמית קדימה, שהוא הכוח המרכזי כאן, מביעה אנרגיה עצבנית. הנושא המרכזי מסתחרר לרוחב התזמורת, בתחילה בקלילות ואחר כך בפראות ובגעש. מלודיה שנייה משתלבת בראשונה, הרמוניות מתנגשות והמארג המוסיקלי מסתבך והולך עד לשיא פתאומי. הנושאים שבים, כמעט בצורתם הראשונית, והיצירה מסתיימת בתזכורות עיקשות של האווירה האפלה, חמורת הסבר, הממלאת את הסימפוניה.



Concert No. 1

CHANGING WORLD

Avner Biron conductor
Taiseer Elias oud
Menachem Wiesenberg piano

Franz Joseph Haydn (1732-1809)
Symphony no. 80 in d minor Hob. 1/80

Richard Strauss (1864-1949)
Metamorphosen for 23 solo strings

Intermission

Menachem Wiesenberg (1950)
Concertino for oud, piano and orchestra

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Symphony no. 40 in g minor KV 550

2011/2012

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art

Saturday, Oct. 1 2011 at 20:30

Jerusalem / Henry Crown Hall

Monday, Oct. 3 2011 at 20:30

Rehovot / Wix Auditorium Weizmann Institute

Wednesday, Oct. 5 1 2011 at 20:30

Geneve

Saturday, Nov. 6 2011 at 20:30

Boswil

Sunday, Nov. 7 2011 at 17:00

**CULTURE
SCAPES**

Program notes: Benny Hendel / Design: Hagit Maimon

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Composer in Residence: **Josef Bardanashvili**

The musicians

*principal player **permanent guest musician

1st Violin	2nd Violin	Viola	Cello	Flute	Bassoon
Arnold Kobiliansky*	Natalie Sher*	Michael Plaskov*	Yafim Aizenstadt*	Esti Rofé*	Mauricio Paez*
Michael Boyaner	Denice Djerassi	Andrei Shapelnikov	Marina Katz*		Kristijonas Grigas
Pavel Galaganov	Michael Kontsevich	Boris Rimmer	Zvi Orleansky*	Oboe	
Sophia Kirsanova**	Zina Levin	Michael Yavker	Alexander Sinelnikov	Muki Zohar*	Trumpet
Carmela Leiman	Keren Lipker			Ori Meiraz	Marat Gurevich
Etien Meneri	Eduard Reznik		Bass		
Roman Yusupov			Dmitri Rozenzweig*		
			Genadi Litvin		

Guest musicians: Rina Yosupov, viola; Yotam Baruch, cello; John Ron, double bass; Ruth Varon, Shahar Ziv, french horn

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Prof. Ruth Arnon* - Chairman	Robert Drake	Benny Gal-Ed*	Prof. Moshe Hadani*	Nissim Levy
Jacob Aizner*	Izaak Elron*	Hedva Foguel*	Prof Uri Karshon	Baruch Shalev*
Dr. Hanan Alon	Eli Eyal	Prof Benny Geiger*	David Kindler*	Moshe Vidman*
Shimshon Arad	Prof. Menachem Fisch*	Yair Green*	Prof. Mark Kopytman	Sara Zelkind
Prof. Avi Ben Basat				

Administration

General Manager: Ben-Zion Shira	Marketing Manager: Tamar Yakubovitz	Stage Manager: Valery Aksonov
Administrative Manager: Michael Kontsevich	Sales: Inbal Yerushalmi	Legal Advisor: Adv. Ami Folman
Producer: Tamar Umansky	Secretary: Mira Zilberman	Accountant: Sarit Yitshaki

The Organ Built by Gideon Shamir and the Timpany were kindly given to the orchestra by the America-Israel Cultural Foundation

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem | The Jerusalem Foundation
The Marc Rich Foundation | Teva Pharmaceutical Industries Ltd. | and by the generous support of various donors.





THE 28th SEASON | 2011/2012



THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

CHANGING WORLD